

[Glønborg]

Det foreliggende forslag er overflødigt, og den tankegang, som fører frem til fremsættelse af både det foregående, dette og det næstfølgende, bryder vi os ikke om. Vi afviser.

Pia Kjærsgaard (FP):

Ja, det er sandelig en tung gang op på talerstolen – det må man sige.

Jeg vil gerne forholde mig lidt til hr. Glønborgs sidste indlæg, og jeg vil i første omgang bede hr. Glønborg om at uddybe sine kommentarer lidt mere. Jeg synes, det er for smart og for billigt, at man bare kan gå herop og sige, at det er overflødigt, og at den tankegang, der ligger bag det første forslag, det foreliggende og det næste forslag, er noget, man tager afstand fra. Nu er hr. Glønborg desværre på vej ud af salen. Jeg må konstatere, at hr. Glønborg ikke kan svare på det spørgsmål, som jeg forsøger at stille.

Som man ved det fra gentagne behandlinger i Folketinget, er Fremskridtspartiet imod den måde, man giver statsborgerskab eller indfødsret på i Folketinget. Man giver det på samleband og i flæng. Og når vi har forsøgt at regulere det i form af en kvoteordning, er det naturligvis, fordi der er vældig mange også fra Venstre og De Konservative – jeg bliver nødt til at henvise til de partier igen – som ved gentagne lejligheder, de festlige lejligheder, udtaler, at nu skal der også laves om på det her system.

Altså det, som man nærmest må betegne som bunkebryllupper, at Folketinget alt for ofte optager udlændinge som statsborgere i det danske samfund, er noget, som vi mener man ikke kan kapere – noget, som man er nødt til at tage alvorlig stilling til, og når vi har fremsat disse forslag, er det selvfølgelig også, fordi vi ønsker en diskussion i folketingsalen. Vi er selvfølgelig bekendt med, hvordan man normalt giver folk indfødsret i det danske samfund, men vi har altså ønsket ved et af disse initiativer at tage det ned i folketingsalen og sige: Kunne vi dog ikke på en eller anden måde forsøge at få ændret tingenes tilstand?

Som det vil erindres, var fru Inge Dahl-Sørensen fra Venstre en overgang meget i medierne med sin modstand mod den lemfældige måde, den daværende regering – den regering, som fru Inge Dahl-Sørensen selv var folketingsmedlem i – varetog dette meget alvorlige problem på.

Også Det Konservative Folkeparti har ved utrolig mange lejligheder udtalt i pressemeddelelser, at nu måtte man gøre noget ved det problem. Jeg skal ikke klandre hr. John Vinther alt for meget, for jeg opfattede det dog som en lidt positiv melding til Fremskridtspartiet, at man var interesseret i en kvoteordning. Kunne vi dog så ikke sætte os ned og finde ud af, hvordan vi skal tage fat på at løse problemet, i stedet for bare at udskyde det og lade, som om det ikke eksisterer?

Når hr. John Vinther siger, at Fremskridtspartiet har benyttet nogle citater i bemærkningerne, synes jeg, hr. John Vinther modsiger sig selv, for hr. John Vinther og den daværende justitsminister, hr. Engell, var jo sådan set enige i, at der skulle indføres en kvoteordning. Derfor er det jo sådan set lidt ligegyldigt, at man synes, det er taget ud af en sammenhæng. Naturligvis henviser vi i vores forslag til den daværende regering; vi benytter mange citater af det, den daværende justitsminister har sagt.

At de tre partier S, SF og Det Radikale Venstre ikke ønsker at tilslutte sig Fremskridtspartiets synspunkter, har vi for lang tid siden taget til efterretning. Men kunne vi dog ikke blive enige om, at vi må tage fat på at løse dette problem, og at vi må benytte en anden ordning end den, der hidtil har været gældende, altså at man gør noget ved, hvordan folk får indfødsret, og i hvor vidt omfang de får det i vort samfund, i stedet for bare at blive ved med at skubbe tingene og sige: I forhold til grundloven gør man det altså på denne måde i det danske Folketing.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Det er foranlediget af det, fru Pia Kjærsgaard netop sagde om det her anvendte citat, nemlig at det jo er ligegyldigt, at det er anvendt i denne sammenhæng, når nu den tidligere justitsminister, hr. Engell, rent faktisk sagde ordene. Nej, det er ikke helt ligegyldigt, for citatet, som er korrekt, blev sagt om noget ganske andet, nemlig opholdsgrundlaget for flygtninge og indvandrere. Det blev ikke brugt om indfødsret, og derfor er det selvfølgelig ikke helt ligegyldigt, at man på den måde medtager et citat, der ikke har noget med dette her at gøre.